

Barraca a l'oest de Puigmoltó

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Al sud oest de Puigmoltó
Emplaçament Des de la carretera BV-2113, seguir pel camí on hi ha un corral uns 700 metres.

Coordenades:

Latitud: 41.24851
Longitud: 1.76414
UTM Est (X): 396453
UTM Nord (Y): 4567081

Classificació

Número de fitxa 08231 - 303
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08231A034000590000LS
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dt., 09/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una camp situat al sud oest del nucli de Puigmoltó. És una edificació construïda en la interjecció interior de dos murs que tanquen un camp de conreu. És de planta irregular i es troba

construïda amb la tècnica de la pedra seca, de les mateixes característiques que el mur on està adossada. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. La porta és amb llinda de pedra. Ha estat reforçada amb morter.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R60 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.

MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

